

och der utgå flere längre grenar, som åter grenar sig, och äro slaka samt oftast utspärrade från hvarandra.

BLOND, bländd o. blånngd, a. 2. (fr. *Blond*) Ljushårig, med blå ögon och ljuslett hy.

BLONDER, blånndr o. blånngdr, m. 3. (fr. *Blonde*) Ett slags tunna och genomskinligt knytt-lade spetsar af rått silke. — *Ss. Blondsabrik, -fabrikör, -makare.*

BLONDIN, bländd'n o. blånngd'n, f. 3. (fr. *Blondine*) Ljuslagdt fruntimmer.

BLOSS, n. 3. 1) Stycke torrt trä, fackla eller annat passande, brännbart ämne, som man antändt i ena ändan, för att lysa sig med. *Gå med b., lysa sig med b.* Ingår i sammansättningen Furubloss. — *Syn. Se Ljus.* — 2) (fig. poet.) *Nattens, himmelens. himlahvalfvets, firmamentets, fästets b., stjernorna.*

BLOSSA, v. n. 1) Brinna med häftigt flammmande låga. *Se facklorna, mareschallerna, torrvedsstickorna, huru de b. Elden b-r. — B. främ, slå fram (om eldsåga). — B. upp, se Uppblossa. — Syn. Se Brinna.* — 2) (fig.) Halva stark rodnad, till följe af inre hetta eller våldsamt sinnesrörelse. *Hans ansigte, kinder b-de af erede. — B. upp, se Uppblossa. — 3) (fam.) B. och röka, se Bolma. — V. a. (fam.) B. eld och rök i ansiget på någon, såges, då man vid rökning sätter mynningen af piphufvudet emot någons ansigte och blåser hårdt igenom munstycket, så att rök och eldgnistor fara upp.*

BLOSSANDE, n. 4. 1) Häftigt flammmande. *Facklornas b. — 2) (fig.) Stark rodnad. Ansigtets, kindernas b. — 3) (fam.) Bolmande.*

BLOSSARE, m. 5. (föga brukl.) *Se Bolmare.*

BLOSSBÄRARE, m. 5. (föga brukl.) En, som vid högtidliga tillfällen bär bloss.

BLOSSNING, f. 2. *Se Blossande, 3.*

BLOT, n. 5. (hist.) Offring af djur eller människor åt gudarna, hos de fornda Skandinaverna.

BLOTA, v. n. 4. (hist.) Offra djur eller människor åt gudarna och dervid bestryka deras bilder samt templets väggar med offerbloden. Ordet kommer af *Blod*, och brukas endast i fråga om de fornda Skandinavernas offringar. — *Blotan-de, n. 4. o. Blotning, f. 2.*

BLOTGUD, m. 2. (hist.) Gud, åt hvilken de fornda Skandinaverna blotade.

BLOTGÅRD, m. 2. (hist.) Gård kring ett blothus.

BLOTHUS, n. 5. (hist.) Offerhus, der man blotade åt gudarna.

BLOTMÅNAD, m. 3. (hist.) Månad, då våra hedniska förfäder blotade.

BLOTT, a. 4. 1) Utan betäckning. *Bära en tagelskjorta på b-a kroppen. In på b-a kroppen. På b-a marken.* Brukas i denna bem. sällan utom i nämde talesätt och alltid i definit form, med undantag af talesättet: *B. och bar*, alldeles naken; (fig.) med tomma händer, utan alla tillgångar; *en b. och bar oförsigtighet*, icke annat än en o. — *Syn. Bar, Obetäckt, Ohöjld, Naken.* — 2) Ensamt, utan något annat åtföljande, utan tillhjälp af något annat. *Vara i b-a skjortan. Se med b-a ögat. Jag blef trodd på mitt b-a ord. Rysa vid b-a åsynen af något.* (I brädspelet) *B. bricka*, ensam, ej bunden. Nyttjas äfven i denna bem. nästan alltid i definit form. — *Syn. Bar, Ensamt, Allen. — Adv. Endast. B. en enda. B. för ro skull. Det är b. ett rykte, b. afund, b. af elakhet. Ni behöfver b. besfalla.*

Han b. gissar så. Det blifver begripligt b., då man betraktar . . . Icke b., icke endast, icke allenast, mer än, t. ex.: Hon är icke b. vacker (äfv. icke väcker b.), utan äfven god. B. och bart, endast och allenast; alldeles icke mer än. — *Syn. Se Endast. — B. att, Om b. ell. ensamt B. konj. Om allenast, så vida, endast. B. att, om b. ell. b. han vinner sina syften, så frågar han ej efter medlen. Kom b.! d. v. s. om allenast du kommer, så . . .*

BLOTTA, v. a. 4. 1) Aftaga, befria från något betäckande. *B. halsen, bröstet. B. rötterna på ett träd*, bortskaffa den betäckande jorden, så att de komma i dagen. *B. hufvudet*, aftaga hatten. *B. värjan*, draga den ur slidan. (Kir.) *B. ett ben*, med instrumenter undanskaffa hud, kött, senor m. m., som betäcka ett ben, så att det blir obetäckt. — *Syn. Aftäcka, Afhölja, Göra naken, bar, blott.* — 2) (fig.) a) Lägga i öppen dag, röja. *B. sin okunnighet. B. en hemlighet, en intrig. B. en bedragare*, göra hans bedrägerier, hans bedräglighet uppenbara. *B. någon* betyder äfv.: lägga dess fel, svagheter i dagen. — *Syn. Se Röja.* — b) Beröfva. *Denna händelse har b-t honom på allt.* Hellre säges *Utblotta*. Brukas i denna bem. mest i part. pass. — *Syn. Se Beröfva. — c) (milit.) Lemna utan betäckning, försvara. B. en fästning, en provins, en gräns. B. centern af en armé. Han b-de infanteriet för mycket. — d) (i brädspelet) B. en bricka*, lemna en bricka ensam, d. v. s. utsatt för att blifva slagen. — *B. sig*, v. r. 1) På någon del af kroppen undanföra de betäckande kläderna, så att den blifver bar. Brukas vanligtvis i bem. af att aftaga hatt, hufvudbonad, som betäcker hufvudet. — 2) (fig.) a) Röja sina tankar, äfv. röja sin svaghet, gifva pris på sig, utsätta sig för anfall. — b) Beröfva sig alla medel, tillgångar; göra sig nödställd. *Jag har alldeles b-t mig (utgifvit alla mina penningar) för din skull. — Syn. Utblotta sig.*

BLOTTA, f. 4. (i brädspelet) En blott bricka. *Man bör akta sig för många b-or.*

BLOTTAD, a. p. 2. 1) Aftäckt, bar, ohöjld. *Stå med b-t hufvud. B. värja. — 2) (fig.) Som är utan, beröfvad. B. på vänner och all hjälp.*

BLOTTANDE, n. 4. Handlingen, då man blottar.

BLOTTNING, f. 2. (föga brukl.) *Se föreg.*

BLOTTSTÄLLA, v. a. 2. Försätta i en belägenhet, då man har att frukta för något. *B. någon för nöd, fara, ållöje. B. sitt lif för fäderneslandet*, utsätta det för fara i och för fäderneslandets tjänst. *Delta b-ller er för stora faror. Frukta icke, jag skall ej b. er. B. sin person, sin egendom, sin ära, sin värdighet. B. sitt namn*, utsätta sig för faran att blifva vanärad. *Han b-ller sitt ansende genom att inlåta sig med en så dålig person. — Syn. Utsätta (för), Kompromettera. — B. sig*, v. r. Försätta sig i en belägenhet, då man har att frukta för något. *B. sig för nöd, fara, skymf, vanära, &c. Jag b-ller mig för mycket, om jag inlåter mig i detta förelag. Genom sitt beteende i denna sak b-llde han sig ganska mycket*, utsatte sig för misstankar, elaka uttydningar, smädelse, förtal, o. s. v. — *Syn. Utsätta sig (för), Kompromettera sig.*

BLOTTSTÄLLANDE, n. 4. Handlingen, då man blottställer.

BLOTTSTÄLLD, a. p. 4. *Se Blottad, 2.*